

[Undervisnings- og forskningsministeren]

(Lovforslag nr. L 170).

Lovforslaget er en sammenskrivning af efteruddannelsesloven og lov om åben uddannelse, sådan at den erhvervsrettede voksenuddannelse inden for Undervisnings- og Forskningsministeriets område rækkende fra de helt korte kurser til lange uddannelser på deltidsbasis vil være omfattet af én og samme lovgivning. Lovforslaget indeholder desuden en række forenklinger og nye frihedsgrader til institutionerne. En del af disse har dog hidtil været fastsat administrativt, men de sikres nu igen gennem forslaget.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det forslag, jeg samtidig fremsætter om ændring af lov om erhvervsuddannelser og lov om erhvervsskoler.

Baggrunden for lovforslaget er dels de erfaringer, der er gjort med efteruddannelsesloven og lov om åben uddannelse, dels bestræbelserne på at samordne efter- og videreuddannelserne på Arbejdsministeriets og Undervisnings- og Forskningsministeriets områder. Både efteruddannelsesloven og lov om åben uddannelse var ved deres vedtagelse nydannelser, og derfor er der allerede nu behov for en revision på baggrund af de indhøstede erfaringer, bl.a. for at sikre den øgede decentralisering til institutionerne.

Hovedprincippet i lovforslaget er i øvrigt, at der nu i loven om åben uddannelse skabes hjemmel til som åben uddannelse at videreføre de kursusaktiviteter, som hidtil har været afholdt med hjemmel i efteruddannelsesloven. Der er tale om erhvervsrettede uddannelsesaktiviteter, som kan gennemføres af voksne i erhverv, hvortil der som hovedregel ydes tilskud ud fra taxameterprincipper og samtidig forudsættes en vis deltagerbetaling.

Den udviklingsorienterede linie i efteruddannelsesloven videreføres imidlertid som anbefalet af udvalget om samordning af den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesindsats.

Det foreslås endvidere, at rådgivningen fremover gives af de samme organer, som rådgiver om de ordinære kompetencegivende uddannelser, dvs. primært Erhvervsuddannelsesrådet, Teknikerrådet samt uddannelsesrådene for de videregående uddannelser. Som en konsekvens heraf foreslås Efteruddannelsesrådet nedlagt.

Herudover foreslås som en principel nydannelse, at der oprettes et nævn, som skal tage sig af spørgsmål om ubillig konkurrence og god markedsføringsskik i forbindelse med udbud af åben uddannelse. Nævnet skal bl.a. sikre, at private kursusudbydere ikke udkonkurreres af uddannelsesinstitutioner, som modtager stats-tilskud, og at der fastsættes rimelige vilkår for deltagerne i åben uddannelse.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Tilvejebringelse af indkvarteringssteder for asylansøgere).

(Lovforslag nr. L 171).

Det fremsatte lovforslag har til formål at sikre, at der med meget kort varsel kan skaffes indkvarteringssteder for asylansøgere i eksisterende bebyggelse eller i nyopført byggeri.

Siden efteråret 1991 er der sket en betydelig stigning i antallet af spontane asylansøgere, der indrejser her i landet. Mens det samlede indrejsetal for 1991 var godt 4.600 personer, er der i 1992 ifølge Direktoratet for Udlændinges foreløbige tal indrejst 13.871 asylansøgere. Det svarer til en tredobling i forhold til 1991.

Det må endvidere i lyset af den nuværende situation i det tidligere jugoslaviske område forventes, at de høje indrejsetal fortsætter i 1993.

I denne særlige situation vil det ikke altid være muligt at forene planlovens krav om udarbejdelse af det nødvendige plangrundlag for oprettelse af asylcentre på den af loven foreskrevne måde med det behov, der pludselig kan opstå for at huse asylansøgere, straks de ankommer til landet.

Det foreslås derfor, at de eksisterende bestemmelser i planlovens § 3 suppleres med en beføjelse for miljøministeren til efter en meget enkel procedure at fritage etableringen af asylcentre for overholdelse af planlovgivningen.

Forslaget indebærer en tilsidesættelse af offentlighedsreglerne i planlovgivningen, men regeringen har i den foreliggende situation anset dette for uundgåeligt.

[Miljøministeren]

Idet der i øvrigt henvises til lovforslaget med bemærkninger, anbefales Folketingets velvillige og hurtige behandling af forslaget.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg tillader mig hermed at fremsætte:

Forslag til lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet.

(Lovforslag nr. L 172).

Forslaget gennemfører Rådets direktiv af 14. oktober 1991 om arbejdsgiverens pligt til at underrette arbejdstageren om vilkårene for arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet.

Arbejdsgiveren får pligt til skriftligt at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet senest 1 måned efter, at arbejdet er påbegyndt. Oplysningspligten har til formål at klargøre lønmodtagernes retsstilling og skabe større gennemsigtighed på arbejdsmarkedet.

Oplysningspligten omfatter de væsentligste oplysninger vedrørende ansættelsesforholdet, herunder bl.a. oplysninger om arbejdets art, lønmodtagerens titel, ansættelsesforholdets begyndelsestidspunkt, ferierettigheder, opsigelsesvarsler, løn og arbejdstid. Hvis der er tale om udstationerede lønmodtagere, skal arbejdsgiveren endvidere oplyse om udstationeringens varighed, den valuta, lønnen udbetales i, eventuelle fordele i forbindelse med opholdet i udlandet og, hvis dette er aftalt, hvad der skal gælde ved lønmodtagerens tilbagevenden til Danmark.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg tillader mig hermed at fremsætte:

Forslag til lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

(Lovforslag nr. L 173).

Forslag til lov om arbejdsmarkedsuddannelsescentre.

(Lovforslag nr. L 174).

Regeringen har gennem de senere år i højere og højere grad sat fokus på arbejdsmarkedets strukturproblemer og løsningen heraf.

Ved indgangen til 90'erne er erhvervslivets og arbejdsmarkedets situation præget af en overordentlig høj ledighed og stigende krav om produktivitet. Et meget væsentligt led i løsningen af dette problem er at sikre den nødvendige efteruddannelse af den voksne arbejdskraft gennem en målrettet og klart prioriteret uddannelsesindsats.

En koordineret, forstærket og forebyggende arbejdsmarkedspolitisk indsats, som kan øge fleksibiliteten og højne kvalifikationsniveauet i arbejdsstyrken, forudsætter et stærkt arbejdsmarkedsuddannelsessystem med korte erhvervsrettede uddannelser.

Arbejdsmarkedsuddannelserne er et afgørende arbejdsmarkedspolitisk instrument. Udviklingen har imidlertid vist, at der er stort behov for samordning af den samlede indsats inden for voksen erhvervsrettet efteruddannelse, og at det historisk betingede grundlag for styringsstrukturen inden for arbejdsmarkedsuddannelserne og erhvervsuddannelserne set i et nutidigt perspektiv er for snævert og i visse tilfælde blokerende for en effektiv udnyttelse af uddannelsesressourcerne.

Der blev derfor i efteråret 1991 nedsat et tværministerielt udvalg med parternes deltagelse til at se nærmere på mulighederne for samordning af den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesindsats. De foreliggende lovforslag bygger på anbefalinger i udvalgets betænkning fra maj 1992 (betænkning 1234).

Med forslagene bliver der tale om ændringer, som vil betyde, at erhvervsskoler og AMU-centre principielt kommer til at konkurrere på lige vilkår, således at det samlede uddannelsespotentiale kan udnyttes bedst muligt og tomme pladser dermed undgås. Også skolernes styringssystemer vil blive ens, ligesom Kulturministeriets almene voksenuddannelser i højere grad end i dag forudsættes integreret i erhvervsrettede uddannelser, hvor der skønnes at være behov herfor.

Der er tale om en stor reform på arbejdsmarkedsuddannelsernes område. Reformen er både en ajourføring af den første samlede lov på området fra 1985 og en reform, der skal sikre samordning inden for den samlede erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesindsats.

Med forslaget til lov om arbejdsmarkedsuddannelser er der tale om etablering af et system med en stærk placering af arbejdsmarkedets